

ιβ'. Περὶ τῶν δικαιωμάτων.

Τὰ μέντοι δικαιώματα τῶν προσκεκυρωμένων δικαιήτων τῷ τε μοναστηρίῳ καὶ τῷ πτωχοτρόφειῳ μου ἀμα τῷ πρωτότυπῳ χρύσοβουλλίῳ, οὐας ἀποκέανται;¹⁾ εἰς ἄρμαρια ἰστάμενα εἴτε ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τῆς μονῆς, εἴτε ἐν ἑτέρῳ οἰκήματι ἀσφαλεῖ, καὶ ἐπικέανται;²⁾, ἔκαστῳ τῶν ἄρμαρέων δύο χλεύθες, καὶ τῆς μὲν μᾶς τὸ ἀνοικτήριον κατέχῃ ὁ χληρονόμος μου, τῆς δὲ ἑτέρας ὁ οἰκονόμος, εἰ μή ἐστιν ἡγούμενος· ἐπιτίθενται;³⁾ δὲ καὶ σφραγίδες παρὰ τε τοῦ χληρονόμου μου καὶ τῶν μοναχῶν, καὶ διε γένηται χρεῖα δικαιώματος, οὐας ἀνοίγωσι πάντες καὶ ἐξάγηται τὸ τοιοῦτον χαρτίον, καὶ πάλιν ἡ αὐτὴ γίνηται ἀσφάλεια ἐπὶ τῶν λοιπῶν, εἴτα τελειουμένης τῆς ὑποθέσεως ἀποτίθηται;⁴⁾ πάλιν τὸ τοιοῦτον χαρτίον, θθεν ἐξέρη· οὐας δὲ ἀποτυλίγωνται κατ' ἐνιαυτὸν ἐκ τρίτου τὰ χαρτία, καὶ τινάσσωνται;⁵⁾, καὶ πάλιν ὥστιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν πλὴν οὐας ἀπογραφῶσι πάντα τὰ δικαιώματα ἐν κονδακίῳ, ὡς ἀν συοπτικῶς διαγιγνώσκηται πόσα καὶ ποῖα δικαιώματα ἔχει ἔκαστη κηρήσις· ἐγὼ γάρ θεοῦ θέλοντος πάντα δοσα ἐπεκτησάμην, μετὰ νομίμων καὶ ἀσφαλεστάτων πράξεων καὶ δικαιωμάτων ἐπεκτησάμην καὶ ἀγαθῆς πίστεως, μήτε δημόσιον καινοτομήσας, μήτε παρανομήσας ἐκ τοῦ θεῷ μάρτυρι· καὶ ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως τῶν κτημάτων μου φηλαφῶντες οἱ διάδοχοι τῶν εὐαγῶν οἰκων, εὐρήσουσιν ἐξ ἀπαντος δικαίωμα πρόσφορον εἰς ἀσφαλεστάτην τοῦ ζητουμένου βοήθειαν. τὸ δὲ πρωτότυπον τυπικὸν οὐας ὑπάρχῃ πατησφαλισμένον καὶ ἐσφραγισμένον ἀνωθεν, ἐνεργῇ δὲ τὸ τούτου ἴσοτυπον καὶ ἀναγνώσκηται τρίς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ καιρῷ τῆς δόγας τῶν μοναχῶν, ὡς προδιείληπται, καὶ ἐν τῷ σεπτεμβρίῳ μηνὶ καὶ τῷ καιρῷ τῶν Φώτων. ἐάν δὲ γένηται τις ἀμφιβολία εἰς τὸ ἴσοτυπον περὶ ῥητοῦ τιγος, τότε οὐας ἀνοίγηται τὸ πρωτότυπον, καὶ ἀντιβολῆς γινομένης, εἴτ' οὖν παρατεθητικῆς συγκρίσεως, πάλιν πατασφαλίζηται τὸ πρωτότυπον καὶ ἐπισφραγίζηται ἀνωθεν, καὶ τηρήται ἐν ἀσύλῳ, ἐνεργῇ δὲ τὸ ἴσοτυπον. ὁ δὲ εὐλαβῆς μοναχὸς Μιχαὴλ, δν. αὐτὸς προεχειρισάμην οἰκονόμον ὡς διαγωνιζόμενον τὰ πρὸς ἀρετὴν, καὶ πρώτως τὴν κοσμικὴν ἀποθέμενον τρίχα, ἔσται τῷ περιποθήτῳ μου υἱῷ καὶ χληρονόμῳ ἐν πᾶσιν εὐαρεστῶν καὶ ἀντιποιούμενος τῆς αὐτοῦ εὐεξίας καὶ εὐπραγίας, καὶ πανταχόθεν αὐτῷ τὰ θυμήρη κατὰ θεὸν πραγματευόμενος, ὡς πρόχριτος ἐν τοῖς μοναχοῖς, καὶ εἰς πᾶν θεοφιλές ἔργον ἐμβιβάζων αὐτόν, ἐφ' ᾧ καὶ τὰς διαδόσεις τελεῖσθαι σὺν θεῷ παρ' ἐκείνου κατὰ τὴν παρουσίαν μου βούλησιν, ὡς ἀν καὶ τὴν ἀπ' ἐκείνου πάλιν προσπέλθειν καὶ

¹⁾ ἀπόκεινται S. ²⁾ ἐπίκεινται S. ³⁾ ἐπιτίθενται S. ⁴⁾ ἀποτίθεται S. ⁵⁾ τινάσσωνται S.

τιμὴν ἀπολαμβάνῃ δεόντως. οὗτον καὶ μισθὸς αὐτῷ πλείων τῶν ἄλλων νῦν τετύπωται, καὶ ἔσται νομίσματα δέκα ἢ ἀννόνα σίτου μόδιοι λιστές καὶ οἶνος μέτρα τριάκοντα, τὰ δὲ λοιπὰ μένωσιν ἐπὶ τῆς προειρημένης τάξεως ἐν τῷ προλαβόντι. τῷ δὲ καθηγουμένῳ τοῦ Στουδίου, εἴποτε ἅρα προχειρίσασθαι τούτῳ γένοιτο καθηγούμενον τῇ μονῇ τοῦ πτωχοτροφείου τοῦ Πανοικτίρμονος, παρερχομένου ἵσως τοῦ γένους μου, (ὅπερ ἀπεύχομαι), ἵνα παρέχηται εὐλογία νομίσματα τρία ὑπὲρ δψώνιου αὐτοῦ. μοναχοῦ δὲ τῆς τοιαύτης μονῆς πρὸς κύριον ἐκδημοῦντος, ἵνα παραμένῃ ὁ τούτου ὑπουργὸς εἰς τὸ πτωχοτροφεῖον ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ μὴ ἐκδιώκηται· εἰ δὲ εὑρεθῇ γρηστοῦ βίου καὶ ὑπολήψεως ἀγαθῆς, ἵνα συνεισάγηται ἐν τοῖς διατρεφομένοις καθ' ἔχαστην ὥξις ἀδελφοῖς ἀναπληρῶν τὸν ἔκτον ἀριθμὸν· εἰ δὲ τούτο μὴ βούληται, ἵνα τάττηται εἰς τὰ ιτή πρόσωπα τὰ τυπωθέντα λαμβάνειν αἵτον, καὶ λαμβάνῃ σίτου μοδίους δώδεκα ἀννονικοὺς ἐτησίας. ἐπὶ δὲ τούτοις πᾶσι καὶ τοῦτο διορίζομαι, ἵνα εἴ τις ποτὲ περὶ καταστάσεως τοῦ πτωχοτροφείου μου ἢ μοναστηρίου ἢ ἐφορείας ἢ διοικήσεώς τινος ζήτησίν τινα ἐπαγάγοι· καὶ παρασκευαῖ τι πειραθῆ ἀσεβῶς τῶν παρ' ἐμῷ διατεταγμένων, ὑπόδικος μὲν ἢ δ τοιοῦτος καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ καὶ ταῖς φρικωδεστάταις ἀραις, μηδεὶς δὲ ἔτερος ἀκροῖται τῶν παρ' αὐτοῦ ἀδολεσχημάτων καὶ ὀλεθρίων καὶ σατανικῶν ἐπιγειρμάτων, εἰ μὴ δ ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προχειρίσεως εὐσεβῶς τῶν ῥωμαϊκῶν ἐπειλημένος σκήπτρων θειότατος βασιλεύς, ὡς ἂν ἐν χειρὶ Θεοῦ τὴν καρδίαν ἔχων καὶ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ὑπὲρ ἀπαντας καθεστώς, ἀποσοβῆ μὲν σφοδρῶς καὶ τὸν λύκον τοῦτον καὶ πονηρὸν διώκτην καὶ φλύαρον, καὶ συντρίβῃ τὴν ἀπηχεστάτην θηριωδίαν αὐτοῦ, διατηρήσῃ δὲ ἀδιαλώβητα τὰ τῆς ἡμετέρας εὐτελοῦς διαταγῆς καὶ τὴν τῶν σεβασμίων τούτων οἶκων εὐετηρίαν ἐς τὸ ἀεί, ὡς εὐσεβῆς καὶ φιλόχριστος· αὐτῷ γάρ πρέπει τὰς τῶν κτητόρων περιέπειν βουλήσεις καὶ τὰ σεβάσμια ἐκδικεῖν καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῖς γεγονότα θεοσεβῆ χρυσοβούλλια συνέχειν καὶ συντηρεῖν ἀνεφύβριστα, ὅτι καὶ καθημερινὸν τρισάγιον ὑπὲρ τῶν θειοτάτων βασιλέων γίνεται, καθὼς ἐν τῷ τυπικῷ ἡμῶν περιέχεται, καὶ τῷ θάρρει τῆς αὐτῶν εὐσεβείας καὶ εὐποιίας, εἴτ' οὖν βοηθείας καὶ ἐκδικίας, οἱ κατὰ θεὸν ἀνθρώποι τοὺς βίους αὐτῶν τῷ θεῷ καθιεροῦσιν, ἐξίλασμα ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν καὶ ὑψώσεως τροπαίων καὶ κατευδώσεως καὶ νίκης τοῦ στρατοπέδου καὶ τῆς κοινῆς πολιτείας διακοσμήσεως καὶ ψυχικῆς ὀφελείας καὶ τῆς τοῦ θείου εὐαρεστήσεως. καὶ τοῦτο προσεπισκήπτω, ἵνα εἴ τις ποτὲ τῶν ἐκ πλαγίου μου συγγενῶν πειραθῆ παραλυπῆσαι τὸν περιπόθητον καὶ γνήσιόν μου υἱὸν κυρὸν Θεόδωρον ἢ δίκτυν τινὰ καθ' οἰανδήτινα αἰτίαν ἢ τρόπον ἢ διασεισμὸν ἐπιτεκτήνασθαι τούτῳ ἢ τοῖς καθεξῆς υἱοῖς καὶ ἐγγόνοις αὐτοῦ ἢ δισεγγόνοις καὶ τῇ ἐφεζῆς φυσικῇ διαδοχῇ, πρῶτον μὲν ὑπάρχη οὗτος

ἐπικατάρατος, ἔπειτα σχολάζῃ ἀπαν τὸ περὶ τῶν ἐκ πλαγίου συγγενῶν μου ῥηθὲν κεφάλαιον, ἐν ᾧ διωρισάμην ἀποκείρεσθαι τὸν βουλόμενον συγγενῆ μου ἐκ πλαγίου, καὶ κἄν εἰ μυριάχις παρέλθῃ τὸ τῶν κατίοντων μου ἀπαν γένος, μὴ ἔχῃ κἄν εἰς ἐκ τῶν ἐκ πλαγίου μου συγγενῶν παρείσδυσιν ἐφορείας τινὸς η̄ ἀπολήψεως ἐκ τῶν συστάντων παρ' ἐμοῦ εὐαγῶν οἶκων ὅχρι καὶ ψωμοῦ ἑγδος η̄ ἐτέρου εἴδους. ἀλλὰ μηδὲ εἰς τὴν πύλην αὐτῶν εἰσιτητὸν ὑπάρχειν τούτοις, ὡς λογιζομένοις ἐπιβούλοις, καὶ τῆς ἐμῆς διαταγῆς ἐναντιόφοροι καὶ ἀποτροπαῖοις. εἴπερ δὲ σὺν θεῷ καὶ ἔτερον χρυσοβουλλὸν ἐπιγένηται εἰς ἐπικύρωσιν τῆς ἐμῆς διαταγῆς καὶ ἔξουσσείαν τῶν κτημάτων καὶ λοιπῶν αὐτῶν, ἵνα καταστρωνύηται εἰς τὸ τοιοῦτον μου τυπικόν· ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ ἀγραφα φύλλα διάφορα καταλέλοιπα. ὡσαύτως ἵνα γίνηται καὶ εἰς τὸ συντηνωμένον τῷ τυπικῷ μου βρέβιον, δταν η̄ κτῆμα η̄ χρῆμα ἐπέχεινα τῶν διαλαμβανομένων ἐν τούτῳ προσκυρωθῇ. ταῦτα φυλάξοι κύριος δ. Θεὸς ἀπαράτρωτά τε καὶ ἀπαράθραυστα τῷ παντὶ αἰώνι συμπαρεκτεινόμενά τε καὶ συνδιευθετούμενα, καὶ οὐδεὶς ἔσται χρόνος η̄ φθόνος δ ταῦτα περιτρέψων καὶ λυμανούμενος¹⁾, ἀλλὰ πρὸς ἐπίδοσιν ἀεὶ καὶ αὖτησιν καὶ μονιμωτέραν καταστασιν διεξάγοιντό τε καὶ διακυβερνῶντο²⁾ τῇ ζωαρχικῇ καὶ θείᾳ χειρὶ σκεπόμενά τε καὶ συντηρούμενα, εἰς δόξαν πατρὸς μίου καὶ ἀγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων, ἀμήν †.

† Μιχαὴλ πατρίκιος, ἀνθύπατος, χριτὴς ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου καὶ τοῦ βῆλου, δ Ἀτταλειάτης, τὰ ἀνωτέρω πάντα βεβαιῶν σὺν θεῷ καὶ ἀπαράθραυστα μένειν βουλόμενος ὑπέγραψα καὶ ἐσφράγισα, μηνὶ μαρτίῳ, ἴνδικτιῶνος ιέ, ἔτους ,εφπε' †.

† Τὸ δὲ γραφὲν ἐν τῷ παρόντι μου τυπικῷ, ἵνα ἐπιλείποντος τοῦ ἀρρενὸς ἀπὸ τῆς γενεᾶς μου ἀπαντᾶ καὶ τὸ θῆλυ πρὸς τὴν τῶν εἰρημένων εὐαγῶν οἶκων διαδοχήν, καὶ πάλιν δρῖσι, καὶ οὐδὲν η̄ φύσις βλάψει τὸ γένος, καὶ τὴν ἐμοῦ³⁾ τοῦ κτήτορος διάταξιν τε καὶ θέλησιν· η̄ γάρ πρόνοια τῶν τοιούτων γυναιξὶ μὲν πολλάκις ἀνατίθεται διὰ δωρεῶν η̄ συγγενικῆς διαδοχῆς, ἐνεργεῖται δὲ διὰ μέσου ἀρρένων, εἴτε δμοζύγων αὐταῖς, εἴτε παΐδων, εἴθ' ὑπηρετῶν εὐυπολήπτων καὶ ἀγνῶν, καὶ συντηρεῖται ἀμφοτέρωθεν τό τε δίκαιον τῆς διαδοχῆς καὶ τὸ τῆς πράξεως εὐσεβές. δ δὲ δοκιμάσων παρακινῆσαι τι τῶν παρ' ἐμοῦ διωρισμένων ἀπάντων, ἐκ πάσης ἡλικίας καὶ τύχης καὶ φύσεως καὶ βαθμοῦ, πρὸς τῷ καταγέλαστος εἶναι καὶ ἀνηγότοις ἐπιχειρεῖν, ὡς μὴ κτητόρων διατάξεις σεβόμενος καὶ τιμῶν τύπους καὶ προνόμια τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων, ἔξοχώτατα τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ νόμων

1) λυμηνούμενος S.

2) κυβερνοῦντο S.

3) ἐμοῦ τὴν S.

διανοίας ἐπιστάμενος καὶ χρυσοβεύλλιων δυνάμεις, δι' ὧν καὶ αὐτὴ ἡ μεγάλη ἐκκλησία συγέστη τε καὶ συνίσταται καὶ λαῦραι καὶ μοναστήρια ὑπὲρ τοὺς ἀστέρας τῆς τῶν κτητόρων ἐπαπολαύουσι διατάξεως, ἵνα καὶ τοῖς σταυρωταῖς τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συγχατατάτηται καὶ αὐτίκα λύηται τοῖς κληρονόμοις μου καὶ ἡ ἐπιτεθεῖσα τούτοις ἐξ ἀπαιδίας τῆς ἀποκαταστάσεως ἀἵρεσις, καὶ ἔχωσιν ἐπ' ἀστέρας καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τελευτὴν παραπέμπειν τὰ καταλελειμμένα τούτοις παρ' ἐμοῦ ἀκίνητα, διπου καὶ βούλονται, πρὸς τῷ ἔγειν καὶ τὴν πρόνοιαν καὶ τὴν κυριότητα τῶν εἰρημένων καὶ παρ' ἐμοῦ συστάντων εὐαγῶν οἷκων εἰς τὸ ἔστης ἀναφαίρετον κατὰ τὰς ἐμὰς διαταγάς †.

† Μοχαήλ, πρόεδρος, κριτής ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου καὶ τοῦ βῆλου,
διεγόντης τοῦ Καντίνου Φιλέλληνος
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
† Μοχαήλ, πρόεδρος, κριτής ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμου καὶ τοῦ βῆλου,
διεγόντης τοῦ Καντίνου Φιλέλληνος
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ
διεγόντης, καὶ τὴν προλεγχθεῖσαν ταύτην προσθήκην ώς παρ'
ἐμοῦ γεγονούσιαν βεβαιῶν γῦν ὑπέγραψα †.

Άρχὴ τοῦ βρεβίου τῆς μονῆς τοῦ Πανοικτίρμονος.

† Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ ἐν Τριάδι τοῖς εὐσεβέστιν ὑμνούμενός τε καὶ γνωριζόμενος, καὶ τῷ τριλαμπεῖ τούτῳ φωτὶ καὶ συναιδίῳ καὶ δμοουσίῳ πάντα φωτίζων καὶ διιθύνων, δσα τε ἐν κόσμῳ καὶ δσα δὴ ὑπερκόσμια καὶ τῆς θλης ὑπέρτερα, δι' οὖ κάμοι σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ θαυμασίων χάρις προσγέγονεν· ἔκειθεν γὰρ ἐκ τῆς θείας προνοίας καὶ ἀπειροδυνάμου μεγαλειότητος, ἐκ χειρῶν ἀλαστορικῶν ἐν τε πολέμοις· περσικῶς καὶ ἀραβικῶς καὶ αὖ πάλιν σκυθικῶς ἀνηρπάγην, καὶ τῇ προσούσῃ μοι ἀσθενείᾳ σθένος ἐπετέθη παράδοξον καὶ ισχύς, πανωλεθρίαν τοιαύτην ἀπείργουσα, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ ἐκ βυθοῦ με θαλάσσης ὑπὲρ ἐλπίδα πολλάκις ἀναστηθῆναι πεποίηκεν ἡ θεία ἀντίληψις, καὶ τοσούτων καὶ τηλικούτων κινδύνων λύτρωσις ἐχαρίσθη σωτηριώδης· ἀνακηρύγτειν γὰρ τὸν ἔλεον καὶ τὴν εὐεργεσίαν μὴ κρύπτειν ἀεὶ προτεθύμημαί, δτι δυντως μέγας ὁ κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς, καὶ ποιῶν θαυμάσια μόνος. ὁ τοιαύτα μοι δεῖξας πρὸ δρθαλμῶν ὑπερμεγέθη ζωῆς καὶ σωτηρίας χαρίσματα καὶ οὐ μόνον διασώσας, ἀλλὰ καὶ πρὸς βίου εὔροιαν καὶ εὔκλειαν δδηγήσας, καὶ στήσας ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατευθύνας τὰ διαβήματά μου κατὰ πάντα καιρὸν καὶ τόπον καὶ προσδοκίαν· δθεν καὶ μαρτυρικὴν δανεισάμενος τὴν φωνὴν, μετὰ δακρύων καὶ συντετριμμένης βοῶ τῆς ψυχῆς, ἵνα εὔροιμι τὸν πανοικτίρμονα δεσπότην καὶ κύριον καὶ θεόν μου Ὁλεον ἐν ἡμέρᾳ τῆς χρίσεως, ἐπὶ συμπαθείᾳ καὶ παροράσει τῶν ἔμων ἀπείρων πλημμελημάτων. ἡ δὲ ἴκετήριός μοι αῦτη φωνὴ μεγαλύνων μεγαλύνω σε κύριε, δτι ἐπείδεις ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ οὐ συ-
έκλεισάς με εἰς γεῖρας ἐχθρῶν μου, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

καὶ νῦν, δέσποτα, σκεπασάτω με τὴν χεῖρα σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου· δὸς δόξαν τῷ δόνοματί σου τῷ ἀγίῳ καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖόν σου βῆμα, ἐν τῷ κρίνεσθαι με μὴ καταλάβοις με τὴν χεῖρα τοῦ ἀρχοντος τοῦ σκότους τούτου εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἀμαρτωλὸν εἰς βυθὸν Ἄιδου, ἀλλὰ παράστηθί μοι καὶ γενοῦ μοι σωτήρ καὶ ἀντιλήπτωρ· ἐλέησον κύριε τὴν δυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου τούτου ψυχήν μου, καὶ καθαράν αὐτὴν διὰ μετανοίας πρόσθεξαι, διτι εὐλογητὸς εἴη εἰς τοὺς αἰῶνας. ταῦτά σοι παρὰ δούλου ἀγρέου καὶ ταπεινοῦ καὶ λίαν ἀμαρτωλοῦ, πανοικτίρμον κύριε, φιλανθρωπότατε βασιλεῦ, προσπίπτων οὖν μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἰκετεύω καὶ δέομαι, μὴ ἀπώσῃ τὴν δουλικήν σου ταύτην θυσίαν καὶ ἀγαξίαν προσαγωγήν, ἀλλὰ κατὰ τὸ σὸν ἀνεκαστον καὶ ἀνέκφραστον ἔλεος πρόσθεξαι ταύτην ἐν εἰρήνῃ, καὶ φιλανθρώπως ἔπιδε ἐπὶ τὸ μικρὸν τοῦτο ποίμνιον, διτι κληρονομία σου κέχληται καὶ ἐστί, καὶ φύλαξον ταύτην ἐν εἰρήνῃ καὶ δμονοίᾳ, συντηρῶν τὰ διατεταγμένα πρὸς σὴν τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, τῆς ἑνιαίας καὶ τριλαμποῦς καὶ ὑπερτάτης βασιλείας ἐπιεικῶς εὐαρέστησιν· τὰ σὰ γάρ ἔχ τῶν σῶν σοι προσφέρων, συγγνώμην αἰτῶ τοῦ τολμήματος, εἰδὼς διτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶσα σάρξ, εἰ μὴ τὸ σὸν τῆς φιλανθρωπίας προφθάσει ἀκατάληπτον καὶ ἀδιήγητον ἔλεος, δι' οὗ καὶ τὰ προσενηγμένα ταυτὶ εὐτελῇ πολυπλασιασθῆναι πιστεύω καὶ εὔχομαι, καὶ εἰς ἐπίδοσιν αὐξηθῆναι καὶ πολλῷ πλείστι τῶν δεομένων ἐπιδαψιλευθῆναι τὰ κρείττονα διὰ τῶν εὐσεβῶν διαδόσεων εἰς τὴν τοῦ σοῦ κράτους διηγεκῆ εὐχαριστίαν καὶ δοξολόγησιν. εἰσὶ δὲ τὰ βρεβαθέντα τῷ τε δουλικῷ σου μοναστηρίῳ καὶ τῷ πιστωχοτροφείῳ ταυτί, οἵσις συνταχθήσονται καὶ τὰ μετέπειτα προσεπαυξανόμενα διὰ τῆς σῆς μεγάλης βοηθείας καὶ ἐπινεύσεως, εἴτε δι' ἐμοῦ αὐθίς, εἴτε διὰ φιλοθέων καὶ εὐσεβῶν ἑτέρων ἀνδρῶν, ὃν καὶ τὰ δνόματα ὁφείλουσι δηλοῦσθαι ἐν τῇ προσγραφῇ τοῦ καθιερωμένου πράγματος κινητοῦ τῇ ἀκινήτου, ὡς ἀν μηγμονεύωνται διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμεριναῖς καὶ νυκτεριναῖς δοξολογίαις τοῦ θείου ναοῦ.

α'. Διὰ τῶν Ἱερῶν κειμηλίων.

Εἰκὼν μεγάλη ὑλογραφικὴ στασίδια, Ἰησοῦς Χριστὸς δὲ Πανοικτίρμων. σταυροὶ ἀργυροὶ διάγρυσοι βατιοφορικοὶ τέσσαρες. εἰκὼν ἀργυρά, προσευχάδιον διάχρυσον ὁ Σωτήρ, λαιμὴν δίθυρον, ἔχουσαι αἱ θύραι ἕσωθεν μὲν τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκουν καὶ τὸν τίμιον Πρόδρομον, τοὺς ἀγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον, τὸν ἄγιον Ἀρτέμιον, καὶ τὸν ἄγιον Λουκιλιανόν, ἔξωθεν τοὺς ἀγίους μάρτυρας Γεώργιον, Ἀχίνδυνον, ἄγιον Νικόλαον, καὶ τὸν ἄγιον Μεθόδιον, τὸν ἄγιον Κοσμᾶν καὶ τὸν ἄγιον Δαμιανόν. ἑτέρα εἰκὼν ἀργυρὰ διάχρυσος ὁ Σωτήρ, λαιμὴν ἔχουσα γυρόθεν εἰκόνα

Θεοῦ, καὶ τὴν ἑτοίμην. ἔτέρα εἰκὼν ἀργυρὰ διάχρυσος ἢ ὑπέραγνος Θεοτόκος ἀριστεροχάτις, ἔχουσα γυρόθεν, καθὼς ἡ ἐπιγραφή γράφει, τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. ἔτέρα εἰκὼν ἀργυρὰ διάχρυσος ὁ Ἀρχιστράτηγος . . .¹⁾ ἀργυρὰ διάχρυσος ἔχουσα εἰκόνα λαμπία ἡ'. ἔτέρα εἰκὼν ὑλογραφία ἢ ἀγία Αἰκατερίνα, μετὰ περιφερίων ἀργυρῶν διαχρύσων, ἔχουσα εἰκόνα λαμπία σ', καὶ στασίδια β'. ἔτέρα εἰκὼν ὑλογραφία ὁ σίμιος Πρόδρομος, ἢ Προσκύνησις ἄνευ περιφερίων. ἔτέραι εἰκόνες ὑλογραφίαι ἥδεαι. τὸ τέμπλον ἔχον καὶ αὐτὸ μέσον τὴν Δέ[σποιναν]²⁾ καὶ τοῦ τιμίου καὶ ἀγίου Προδρόμου τὴν διήγησιν. ἔτέρα εἰκὼν ὑλογραφία, ὁ ἀγιος Παντελεήμων μετὰ περιφερίων ἀργυρῶν διαχρύσων καὶ υελίων κε'. ἔχοντα τὰ περιφέρεια γυρόθεν εἰκόνας ιζ'. ἐκ προσαγωγῆς τοῦ πραιποσίου Ἰωάννου καὶ γράμματικού τοῦ κτήτορος, γενομένης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ δικτυωβρίου μηγὸς τῆς κατασκευῆς, ἦτοι· εἰκὼν ἀργυρὰ διάχρυσος ὁ ἀγιος Θεόδωρος. ἔτέρα εἰκὼν διαγιος Ιωάννης ὁ Πρόδρομος, σαρούτη μετὰ³⁾ περιφερίων ἀργυρῶν διαχρύσων. ἔτέρα εἰκὼν σαρούτη, διαγιος Νικόλαος καὶ αὐτὴ μετὰ περιφερίων ἀργυρῶν διαχρύσων. ἀμφότεραι μικραί.

β'. Διὰ τῶν ιερῶν σκευῶν.

Δισκοποτήριον ἀργυροῦν διάχρυσον μετὰ τοῦ ἀστερίσκου, λαβῖδος καὶ θύμοῦ, ἔχοντος τοῦ μὲν δίσκου ἐν τῷ χείλει βαμβ . . . καὶ ἐν τῷ πυθμένι σταυρόν, καὶ γράμματα διὰ κύκλου γράφοντα. Κύριε βοήθει· Ρωμανῷ μοναχῷ· τοῦ δὲ ποτηρίου σταυροὺς τέσσαρας, καὶ εἰς τὴν πόδωσιν γράμματα γράφοντα καὶ αὐτὰ ἔμοιώς τοῦ δίσκου· ἐν δὲ τοῖς χείλεσιν· πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Ιστῶντα ἀμφότερα λίτρας τέσσαρας, οὐγκίας ἐπτά. κυθροκανδῆλαι ἀργυραὶ διάχρυσοι δύο, μετὰ τῶν κρεμασταρίων αὐτῶν, ιστῶσα ἢ μὲν μία λίτρας δύο, ἢ δὲ ἔτέρα καὶ αὐτὴ λίτρας δύο παρὰ οὐγκίαν μίαν. κεφαλοκιένικ τῶν ἀγίων θυρῶν ἀργυρὰ διάχρυσα, τὸ μὲν ἐν ἔγον τὸν Χριστόν, τὸ δὲ ἔτερον τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ιστῶντα λίτραν μίαν. κατέιορ ἀργυροῦν ἀγρύσωτον· διαβαλλάριος ιστῶν καμπρίον ἀργυροῦν διάχρυσον περσικὸν μετὰ ἐγκαύσεως, ιστῶν . . . ἐκ προσαγωγῆς τοῦ δηλωθέντος Ἰωάννου πραιποσίου· θύμος ἀργυρὸς λιτός.

γ'. Διὰ τῶν βιβλίων.

Εὐαγγέλιον μονόκαιρον τὸ θρόνος, αἱ ἐπιγραφαὶ πᾶσαι καὶ τὰ κεφάλαια γραφή[αι]⁴⁾, ἔχον σταυροὺς β', γαμμάτια δ', ἀμυγδάλας η', κομβοθήκας ζ', καρποί.

¹⁾ Deest hic in cod. folium.

²⁾ Suppl. S.

³⁾ Suppl. S.

⁴⁾ Suppl. S.

φέα νέον, τὰ ἀμφότερα ἀργυρὰ διάγρυσα. τετραευάγγελον λιτόγραφον, ἔχον σταυροὺς δύο μετὰ γραμματίων δικτώ, ἀμφότερα δὲ λόγγυρα χειμεντά, ἔχοντος^[1] τοῦ μὲν ἐνὸς σταυροῦ τὴν σταύρωσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκου, τὰ δὲ γραμμάτια τοὺς ἄγιους Ἀπόστολους καὶ ἑτέρους διάβολους ἄγιους. ἔχει δὲ τὸ τοιοῦτον τετραευάγγελον καρφία μικρὰ οὖταις, μετὰ τέσσουνίων ἐπτὰ ἀργυρῶν διαχρύσων, ἔχοντος^[2] καὶ αὐτὰ καρφία τις καὶ ἀμυγδάλας η'. ἕτερον εὐαγγέλιον παλαιὸν λιτόγραφον ἔχον σταυρὸν ἀργυρὸν ἐνα καὶ γράμματα ἐν τῷ σταυρῷ γράφοντα.

Τύπον προτείνω καὶ θανὼν τῶν πρακτέων

Εἰς ἐξασμα πρὸς θεὸν καὶ δεσκότην.

Βιβλίον ἔτερον Ἀπόστολος, τὸ ὑφός μικρόν. προφήτης μονόκαιρος. δικτάγχος δικάνονος, στιχεράριν. φαλτήριον τῆς στιχολογίας. μηναῖα τοῦ δλου γράνου καὶ τριώδιον σῶον. ἀναγνωστικά. θεολόγος· κατὰ Ἰωάννην τὸ πρῶτον. μεταφράσεις τεύχη δ'. μηναῖα δ', σεπτέμβριος, δικτώβριος, νοέμβριος καὶ δεκέμβριος. ἔτερον φαλτήριον μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ. βιβλίον ἔτερον ὁ Πανδέκτης. ή Ἐξατήμερος τοῦ Χρυσοστόμου τὸ δεύτερον, καὶ ή Ἐξατήμερος τοῦ ἄγιου Βασιλείου, μετὰ τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ διαφόρων λόγων. ἔτερον βιβλίον πανηγυρικὸν διαφόρων ποιητῶν, καὶ ἔτερον βιβλίον τοῦ Χρυσοστόμου οἱ Ἀνδριάντες, καὶ ἔτερον βιβλίον θεολογικὸν τοῦ ἄγιου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. ἔτερον βιβλίον Προφήτης μονόκαιρον· καὶ ἔτερον βιβλίον αἱ Κατηγήσεις τοῦ Στουδίου.

Ἐκ προσάγωγῆς τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου πραιποσίτου. βιβλίον σωμάτιον μονόκαιρον, ἔχον Χρυσοστομικὸν ἀνάγνωσμα καὶ τὸν βίον τοῦ ἄγιου Ἀρτεμίου, καὶ ἑτέρων ἀγίων βίους. ἔτερον σωμάτιον ἔχον τοὺς δεσποτικοὺς κανόνας ἐρμηνευμένους, καὶ σεισμοβροντολόγιον. ἔτερον βιβλίον βαμβύκινον ἔχον τὴν σύνοψιν τοῦ ἄγιου εὐαγγελίου, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ λοιπὰ ἀναγνώσματα. ἔτερον βαμβύκινον, χρονικὸν ἐκτεθὲν παρὰ τοῦ κτήτορος.

Καὶ τὰ προσενεγκθέντα τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ μονῇ κατὰ τὸν μάρτιον μῆνα τῆς η' ἵνδικτιῶνος παρὰ τοῦ μοναχοῦ Μιχαὴλ καὶ καθηγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς ταῦτα. βιβλίον βαμβύκινον ὁ Πραξιπόστολος ἐρμηνευμένος, ἔχον καὶ τὰς ἐπτὰ καθολικὰς ἐπιστολὰς καὶ αὐτὰς ἐρμηνευμένας· σὺν τούτοις ἔχον καὶ τὸν Ἰώβ, παροψίας Σολομῶντος, Ἐκκλησιαστήν, Ἀισμα ἀσμάτων, Σοφίαν Ἰησοῦ σίσιου Σειράχ· τὰ ἀμφότερα μετὰ ἐρμηνείας· καλόγραφον δλον. ἔτερον βιβλίον βαμβύκινον, φαλτήριον ἐρμηνευμένον. ἔτερον βιβλίον σωμάτιον λιτόγραφον, ή Ἀλωσις τῆς Ἱερουσαλήμ. ἔτερον βιβλίον σωμάτιον, Νομοκάνα, τοῦ ἄγιου

¹⁾ Supplevit S. ²⁾ Supplevit S.

ἀποστόλου Πέτρου τὰ διὰ Κλήμεντος. ἔτερον βιβλίον σωμάτιον, ἐρμηνεία τοῦ Θεολόγου. ἔτερον, Είρμολόγιον βαμβύκινον. ἔτερον βιβλίον χονδρούριον Ψαλτήριον, Είρμολόγιον καὶ τὰ Ἀλληλουϊάρια Προκ[οπίου]¹⁾. ἔτερον βιβλίον, Σχηματολόγιον . . .

Τὰ δὲ μετὰ τελευτὴν τῶν κτητόρων δοθέντα παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου βιβλία, καὶ τὰ ἐπικτηθέντα μετὰ ταῦτα διὰ χρείαν τῆς μογ[ῆς]²⁾ βιβλία καὶ τὰ προσενεχθέντα παρὰ τοῦ μοναχοῦ χυροῦ Ἰωάννου καὶ πνευματικοῦ πατρὸς τοῦ μακαρίτου αὐθέντον ἡμῶν καὶ κτήτορος, διὰ τὴν στενότητα τῆς ἐν τῷ παρόντι χωρίῳ προσγραφῆς τῶν βιβλίων τοῦ τυπικοῦ προσεγράφησαν ἐν τῷ τέλει τοῦ τεύχους τοῦ αὐτοῦ τυπικοῦ.

δ'. Διὰ τῶν βλαττίων.

Ἐνδυτὴ μία, βλαττίον κραμβίκον τῆς ἀγίας τραπέζης, ἔχουσα πόλους τα', γρυψόλέοντα δικέφαλον. ἔτέρα ἐνδυτὴ λινὴ ζωγραφία. καταπέτασμα δύο, τὸ μὲν ἐν εἰς τὸ τέμπλον, καὶ τὸ ἔτερον εἰς τὸν τίμιον καὶ ἄγιον Πρόδρομον. ποτηροκάλυμμα καινούργιον ἐν, καὶ παλαιὸν ἐν. ἔτέρα ἐνδυτὴ, βλαττίον σκαραμάγγιον τῆς ἀγίας τραπέζης· καταπέτασμα βλαττίον τοῦ τέμπλου δμοιον. τῆς ἐνδυτῆς περικαλύπτον καὶ τοὺς κίονας τῶν ἀγίων θυρῶν· τὰ ἀμφότερα παλαιά. ἔτερον βλαττίον καταπέτασμα διβλάττιον δένν. ὁ ταὼν κογχευτὸς μετὰ περιφερίων ἑσσοφορίων πιστακέων· καὶ ἔτερον ἔπιπλον στενοεπίμηκες καὶ δέντευκον τὸ λεγόμενον ἀμπελοκλάδιον μετὰ περιφερίων, ἑσσοφορίων κοινῶν· ταῦτα τὰ δύο ἔπιπλα ἀφιερώθη ἐκ πόθου τῷ τιμίῳ καὶ ἀγίῳ Προδρόμῳ παρὰ τοῦ πραιποσίτου Ἰωάννου καὶ ἐπὶ τοῦ Κωνσταντίνου. εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, ὡς ἂν τὸ μὲν ἐν τὸ στενὸν ἀπηγώρηται ὑπὲρ τὴν τιμίαν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ δὲ ἔτερον ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐν τάξει ποδῶσεως ἐν ταῖς ἑορταῖς.

ε'. Διὰ τῶν ἀκινήτων κτήσεων.

Τὸ μοναστήριον αὐτὸν σὺν τοῖς ἐνοικικοῖς, τῷ τε μαγκιπικῷ ἐργαστηρίῳ, τῷ μυρεψικῷ καὶ τοῖς ἀνωγεωκατώγοις οἰκήμασι τοῖς ἐνοικικῶς ἐκδιδομένοις, ἐκτὸς ὃν ὑπεξῆλον, τοῦ τε ἥλιακοῦ καὶ τοῦ κατωγέου τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ μικροῦ οἴκου. ἡ ἡμίσεια πρόσοδος τοῦ οἴκου τοῦ περιελθόντος μοι ἀπὸ Θωμᾶ τοῦ Νικαέως· ὁ ἐντὸς τοῦ κάστρου τῆς Ραιδεστοῦ μέγας οἶκός μου ἐξ ὀλοκλήρου, ἐν δὲ, καὶ πιωγετροφεῖον εἶναι καὶ ὄνομάζεσθαι ἐπύπωσα, καὶ ἀλληλουγεῖσθαι τῷ

¹⁾ Supplevit S. ²⁾ Supplevit S.

μοναστηρίῳ ἀδιασπάστως¹⁾. προσέτι τοῦ Σελοκάκα σὺν τῷ Μαχρῷ Χωρίῳ προσέτι τῶν Βαζούλου τοῦ Λιβός προσέτι ἡ ἀγία Μυρόπη, ἦτοι τὸ μονοκέλλιον, καὶ τὸ ἔτερον μονοκέλλιον τὸ δωρηθὲν τῇ μονῇ καὶ τῷ πτωχοτροφεῖῳ μου, ὡς ἴδιόκτητον αὐτοῦ κτῆμα παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας, χωροῦ Νικηφόρου, ὑπὲρ οὖ καὶ διφεύλουσι τελεῖσθαι ἥτε ἐκτενὴς αὐτοῦ διηγεκῶς καὶ τὰ μνημόσυνα, καὶ διδοσθαι ἐν τῷ καιρῷ τῶν μνημοσύνων αὐτοῦ τοῖς μὲν μοναχοῖς ὑπὲρ λειτουργεῖων²⁾ νομίσματα δύο, καὶ εἰς διάδοσιν πενήτων νομίσματα τρία, προσεπιτελεῖσθαι δέ καὶ τρισάγιον καὶ λειτουργίαι καθ'. προσέτι τοῦ Συμεωνίου· ἡ αὐλὴ τοῦ Μεταξᾶ· ἡ αὐλὴ τοῦ Ἀρχολύκη σὺν τοῖς ἀπὸ ἀνταλλαγῆς τῆς ἀγίας Σοφίας περιελθοῦσιν σίκημασι· ἡ αὐλὴ τοῦ Κεντάρχου· μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς δηλονότι οἰκημάτων πάντων. ἀπὸ δὲ τῶν προαστείων μου τῶν ἐν τῷ Μεσοκώμῳ καθιερῶ τὸ ἔν, προσέτι δπερ ἀπὸ τῆς μοναχῆς . . . τῆς ἀνεψιᾶς τοῦ Σχρίβα ἔξωνησάμην, δπερ καὶ αὐτὸ τοῦ Χοσβαΐτου γέγονε. Ιστέον δέ, δτὶ τὸ δωρηθὲν ἀκλητον ἀπὸ τοῦ Μονοκέλλου παρὰ τοῦ πατριάρχου Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας, ἐκνικηθὲν ἀπ' αὐτοῦ, διήγεγκε τῇ μοναχῇ Ξένῃ καὶ εὐγενεστάτῃ κουροπαλατίσῃ τῇ Κομνηνῇ, καὶ ἐδωρήθη παρ' αὐτῆς ὑστερον τῇ μονῇ τοῦ Πανοικτίρμονος, θελήσει τῆς ἡγιασμένης αὐτῆς μητρός, χυρᾶς Ἀννης· καὶ διφεύλουσι μνημονεύεσθαι καὶ ἐν ζωῇ καὶ μετὰ θάνατον ἀμα Κωνσταντίνῳ, τῷ μακαρίτῃ ἀνδρὶ τῆς μοναχῆς χυρᾶς Ξένης, τελούμένων καὶ τῶν μνημοσύνων αὐτῶν κατὰ τὴν τῆς δωρεᾶς περίληψιν ἐσαεί †.

Exstat in cod. metochii Sancti Sepulchri in urbe Constantinopoli. Edidit C. Sathas, Μεσαιωνική Βιβλιοθήκη I. p. 2.

II. Ante annum 6610—1118.

Typicum monasterii monialium Sanctae Mariae Gratiae Plenae in urbe Constantinopoli, editum ab imperatrice Irene Ducaena, quae e fundamentis exstruxit coenobium.

Τυπικὸν τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Κεχαριτωμένης τῆς ἐκ βάθρων νεουργηθείσης καὶ ευστάσης παρὰ τῆς εὐεστάτης αὐγούστης χυρᾶς Εἰρήνης τῆς Δουκαίνης κατὰ τὴν αὐτῆς πρόσταξιν καὶ γνώμην ὑφηγηθέν τε καὶ ἐκτεθέν.

† Πολλῶν μὲν ἡμίν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων, ὃ θεοῦ λόγου ζῶντος μῆτερ ὀδίγων ἔνει καὶ μετὰ τόκου παρθενίας πάλιν κειμήλιον παναγέστατον, ὁ σὸς μίσος καὶ

¹⁾ ἀδισπάστις S.

²⁾ λειτουργικῶν S.

Θεὸς ἀρχηγὸς καὶ δοτὴρ ἐχρημάτισεν, διστήρ τῆς ὡς ἀληθῶς Ἰησοῦς καὶ θεὸς μεθ' ἡμῶν, τὸ μέγα τοῦτο κατὰ τὸν ἄγιον Ἡσαΐαν τοῦ Ἐμμανουὴλ σημαινόμενον καὶ σεβάσμιον, ἔχ τε τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγών καὶ τὸ εὖ εἶναι διὰ πάντων ἡμῖν χαρισάμενος καὶ λόγῳ τετιμηκώς καὶ κριτήρια τῶν ὄντων, αἰσθησίν τούτοις ἐπιστήσας τὸν ἀνθρώπον βασιλευόμενον ἀγωθεν. „καὶ τί ἀν ἀποδώσομεν πρόνοιαν καὶ σύμπειρο μέγρι καὶ δεῦρο τὰς τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν διαψιλάς πηγὰς ἐπισχών· εἴς οὖς διῆς καὶ οὐρανὸν ἐγύρωσε καὶ χρόνον διέστησε καὶ ἐξέχεε καὶ ὑφῆπλωσε γῆν καὶ τῶν δρωμένων ἐπόπτην τὸν ἀνθρώπον κατεστήσατο. μεγάλα μὲν οὖν δὴ καὶ τούτας καὶ τῆς πρακτικωτάτης τούτων καὶ συγεκτικωτάτης δυνάμεως ἀξία κατὰ τὸν μέγαν φάναι Δαβὶδ· „ἔλεον αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει ποτὲ καὶ ἀληθειαν“; ἀλλ' οἶον δὴ σε ἡμῖν ἀγαθὸν δι μεγαλόθωρος ἐδωρήσατο, πνεύματός τε ἀγίου ἐπέλευσις καὶ ὑψίστου ἐπισκιάσασα δύναμις καὶ ναὸν ἐστῶ λογικόν τε καὶ ἔμψυχον, ἀγράντως τε καὶ ἀμεταβόλως ἐκ τῶν σῶν παρθενικῶν πανάργων αἰμάτων ὑποστησάμενος καὶ ὑπὸ χρόνον, ἀτέρ πατρὸς ἐκ σοῦ γεννηθεὶς δι πρὸ αἰώνων ἀτέρ μητρὸς φύσις ἐκ πατρός. ἀλλ' οἶον δὴ σε ἡμῖν ἀγαθὸν, διπερ ἔφην, δι καὶ τῶν ἀλλων ἡμῖν ἀγαθῶν δοτὴρ ἐδωρήσατο, κλίμακά τε ἐπάρχας καὶ ὑφῆπλωσας σε γέφυραν πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσαν τὸ ἀνθρώπινον, οὐδὲ εἰ ἔνυπναντα τὸν οὐρανὸν πρὸς φωνὴν ἀναλυθῆναι μίαν ἐγένετο, ἀξίως δὲ οἷμαι ἡρμηνευτεν τὴν ἐξύμνησην τὸ μεγαλεῖον τοῦ δώρου τούτου τὸ ἀξιόθεον. „τίς γάρ λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ χυρίου τὴς ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ“ τὴν ποια γλῶσσα τὰς ἐκάστοτε διὰ σοῦ θεοσημίας, ὡς κεχαριτωμένη τοῦ θεοῦ λόγου μῆτερ, ἐκδιηγήσεται, αἵς καὶ τὸ τῆς θεὸν στερέωμα πίστεως μένει ἀκράδαντον καὶ ἀσεβείας καθαιρεῖται τὰ δύσρωματα καὶ τὴν θρησκείαν κατὰ Χριστὸν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων ἀραρότως ἐστήρικται· τίς ἐξείποι τὰς τῶν σῶν θαυμάτων μεγαλειότητας, τίς τὰ κατὰ διαχρόνους κακοὺς ἐξηγήσεται· τέροτα; τίς ἐξαγγελεῖ σου¹⁾ τὰ μεγαλεῖα τὴς παράδοξα ἐξυμνήσεις, οἵς καὶ βασιλείαν κρατύνεις καὶ καθαιρεῖς τυραννίδας καὶ ἐπ' ἐλπίδι εὐζωίας μελλούσης τὸ φῦλον²⁾ κατασκηνοῦς τὸ χριστιανικότατον; ἔμοι δὲ δὴ τίς δὲ γένοιτο λόγος, ὡς τῶν ὑπερκοσμίων ἀπόντων θεογεννήτρια, τὴν τῶν περὶ ἐμέ σου θαυμασίων ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς τόδε τῇλικίας μεγαλειότητα τὴν ἀπίλως ἐξηγούμενος τὴν πειρώμενος ἐξυμνεῖν καὶ τὸ τῆς περὶ ἐμέ σου ἐκ παργάνων ἔτι γρηγορέτητος ἐξηγήσαθαι πέλαγος; τά τε γάρ μοι πρὸς γένεσιν, ὡς

1) σο: M.

2) φῦλον C. emend. M.

τοῦ μὲν ἡμέτερου γένους σωτηριώδέστατον αὐχῆμα, τῶν δὲ ἐν οὐρανοῖς ἔμηγύρεων ἐν ταῖς ἐπουρανίοις ὡς εἰκός, πανηγύρεσι περιλάλητον ἀγαλλίαμα, ἐξ εὐσεβοῦς τε γένους καὶ πρὸς ἀρετὴν εὐφυοῦς εὔμενείᾳ θεοῦ καὶ ταῖς σαῖς ἐπιστασίαις καὶ ἀντιλήψεσι τὴν ἀρχὴν ἐκληρώσατο, τά τε πρὸς ἀναγωγὴν καὶ παιδείαν ὑπὲρ καλλίστοις γόμοις πεπαιδαγώγηται καὶ ἐν ἔθεσιν (ἀπέστω φθόνος καὶ κόμπου βάρος), σὺδὲν ἐπαγγεμένοις ἐπισεσυρμένον τῇ δυσανάγωγον. καὶ τοῦτο πάντως δῶρον θεοῦ καὶ τῆς θεομήτορος σου. τά τε πρὸς τὴν χρονικὴν σαιφῶς τελειότητα, τίνι τῶν ἀπάντων τῇ ἀπασῶν οὖτας, ὡς ἐμοὶ, τῇ σῇ θεραπείῃ, διὰ πάντων εὐώδωσας πρὸς τὸ εὐμαρέτερον, τῇ τοῖς νοητοῖς καὶ ἀκηράτοις ὡς ἀληθῶς κρισσωτοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη βασιλισσα καὶ ἐκ δεξιῶν ἐστῶσα τοῦ παντοκράτορος; ταῖς γὰρ δὴ κατ' ἀνθρώπους εὐετηρίαις τὰ κατ' ἐμὲ πανταχόθεν περικυκλώσασα τῇ ἐπικλύσαισα καὶ οὐδέν, ὅ. τι τῆς κάτω ἀνθρωπίνης εὔροιας τῶν περὶ ἐμὲ περιβόλων στήσασα πόρρωθεν, ἔτι με καὶ πρὸς τὸ τῆς κατ' ἀνθρώπους εὐδαιμονίας ἀκρότατον, οἷς οἶδας λόγοις, τὴν βασιλείαν ἀνήγαγες· τούτοις τὸ ἐν πορφύρᾳ τέθεικας γονιμώτατον τῇ μητρικῇ μου σχέσει καὶ κλήσει τὴν μητρομήτορα προσθεμένη καὶ πατρομήτερα. τούτοις τὸ τῆς βασιλικῆς δυναστείας μέχρι καὶ τῆμερον παρέζευξας παρατατικώτερον, τὰς καλλινίκους ὑπὲρ βασιλέως ἐπιμαχίας ἐν δεινοῖς καὶ καιροῖς κινδυνώδεσι τὰ τούτου κατὰ βαρβάρων ὑπό σοι συμμάχῳ μεγάλᾳ τε καὶ τῇ Ρωμαίων ἐπικρατείᾳ σωτήρια τρόπαια, τὰς τῶν φιλτάτων ἡμῖν ἀναρρώσεις ἐν νόσοις τῇ καὶ ἀναρρύσεις ἐκ φάραγγος ἀρπάζοντος λέοντος. προσθήσοις δέ γε καὶ ἔτι ἡμέρας τοῦ βασιλέως καὶ σύμμαχος τούτῳ κατὰ βαρβάρων ἀπρόσμαχος γίνοιο. ίνα δὴ σοι καὶ τῇ κληρονομίᾳ καὶ τῇ χειρισθεῖσά σοι μεγαλόπολις πηγὴ καὶ βίζα τῆς εὐσεβείας ἀειθαλῆς δικσώγηται καὶ ἀένναος. ἀγγέλων οὖν ἐπὶ τούτοις ἀφεῖσα γλώσσαις, αἵτινές ποτε ἀγγέλων γλῶσσαι πεφύκασι τὴν σῇν εὐφημεῖν τε καὶ γεναίρειν μεγαλειότητα καὶ τὸ ὑπὲρ τοὺς ἀγωτάτων καὶ πρεσβυτάτους θρόνους καὶ τὰ Χερουβίμ. ἀκηλίδωτον καὶ ἀμόλυντον καὶ νοερῶς ἀνθρωπολογεῖσθαι σοι διὰ τὸ τερὶ ἡμᾶς συμπαθές τε καὶ φιλάγνθρωπον, μόνον ἐγὼ τὸν ἐπιστρεπτικὸν ἀντεισφέρω οἱ μάλα ζέοντα ἔρωτα, τὸν προνοητικώτατόν τε καὶ σωστικώτατον μετὰ τοῦ μογγενοῦς τε καὶ πρωτοτόκου τρεφούση περὶ τὸ ἀνθρώπινον ἔρωτα. καὶ μοι τὸ φρικτόν τε καὶ μέγα τῆς σῆς θεοτοκίας ἀξίωμα, περιλάλημα θυμηρέστατον καὶ ἐννόημα ἰδιαληπτον, ἐπὶ τε τὴν σῇν ιερὰν λογείαν πᾶσαν ἡδονὴν εὐαγγῆ καὶ τροφὴν καλῶ. ιαὶ οὐδέν μοι πάντων σύτῳ χαριέστατον ἄκουσμα τῇ διήγημα, ὡς τὰ περὶ σειαμάσια καὶ μυστήρια καὶ τὸ τῆς ἐφ' ἡμᾶς ἐπιρροίας τῶν ἀγαθῶν ἐκ θεοῦ διέτου μέσης ἀένναον· ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ τούτοις ἀξιον μὲν οὐδὲν εἶναι παρ' ἡμῖν οἶδα, τῇ σῇς ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν ἀγιότητος, καθάπερ οὐδὲ τοῦ τὸ ἡμέτερον ἐκ σου

πτωχεύσαντος φύραμα, οἵς οὐδὲν ἔαυτῶν, ἀλλὰ τὰ πάντα θεοῦ, καὶ ἡμεῖς· γεννησάσῃ γάρ σοι τὸν λόγον ὑπὲρ λόγον τὸν αὐλον, τό τε ἀγενδεές ἐντεῦθεν ἀπεκληρώθη καὶ τέλειον καὶ τὰ τῆς κάτω ῥεούσης ὅλης οὐκ ἔντιμα. ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῖς ἔτι περὶ τὰ κάτω στρεφομένοις καὶ ζῶσι κατ' ἄνθρωπον ἀμήχανον θεοτέραις τισὶν ἀπαρχαῖς καὶ ὑπὲρ τὴν ὅλην τὸ τῆς περὶ σε πίστεως ζέον ἐνδείκνυσθαι, σοὶ τε τῇ τοῦ λόγου μητρὶ τὸ τοῦ λόγου συγχαταβατικόν τε καὶ μέτριον διὰ ζήλου τε καὶ μιμήσεως ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν τε καὶ καθ' ἡμᾶς εὐαγγῆ καὶ αὖτη ναὸν δειμαμένη τῷ ἀγίῳ ναῷ σοι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κατὰ τὸν σὸν προπάτορα καὶ μέγαν Δαβὶδ θαυμαστῷ ὑμνωδούς σοι μονοτρόπους καὶ τῇ θείᾳ μακαριότητι τοῦ παρ' ἡμῖν σώφρονος θήλεος γένους ἐκ τούτῳ κατώκισα τὰ ἐτήσιά τε καὶ ἡμερήσια κατὰ λόγον ἀναγκαῖα τῷ ἀπορρύτῳ τοῦ σώματος ἀπὸ τῶν σῶν μεγάλων ἐμοὶ δωρεῶν ἔκάστη τούτων ἐπιμετρήσασα κατὰ τὸ ἀνάλογον, μᾶλλον δὲ καὶ κοινοβιακὴν διὰ πάντων καταστήσασα ταύταις τὴν ἀσκησιν καὶ πανταχόθεν περὶ τὴν ιερὰν πολιτείαν τῷ θείῳ τούτῳ συντάγματι τὸ ἀπερίσπαστον περιποιησαμένη καὶ συγχροτήσασα. αἱ δὴ μοι καὶ κατ' ἐλπίδα τε καὶ εὐχὴν τὴν ἀσκητικὴν διαθέουσι δίσκους, ἐξ οὗ δὴ τὴν καλὴν ἐκείνην δμολογίαν περὶ τὴν ιερὰν ταύτην μάνδραν θεοῦ τε καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ἐνώπιον ὠμολόγησαν καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα μοι αἱ ἐπὶ σοι, παρθένε μῆτερ θεοῦ, ἐλπίδες διημαρτήκασι καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις εὐχαριστήρια χοροί σοι πάντας ἀγγέλων ἀνοίσουσιν, οὓς ἐπὶ σωτηρίᾳ χαίρειν ἀνθρώπου καὶ μεγάλα σκιρτάν διαγόρεύει τὰ εὐαγγέλια. ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὕτω δὴ σοι τῇ τεκούσῃ τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν, ἐν θεοῦ πόθου περιουσίᾳ τὴν ιερὰν ἐδειμάμην μάνδραν καὶ ἀγέλην λόγῳ τετιμημένην τῇ τοῦ πρώτου γῇ καὶ ἐνὸς ποιμένος, κατὰ τὸν σοφὸν Σολομῶντα, μητρὶ σοι προστήγαγον. σὺ δέ μοι, ὦ τί ἀν σέ τις εἰπὼν δρθῶς προσείποι; τὴν κεχαριτωμένην παρὰ θεῷ, τὴν ὑπὲρ τὰ δρώμενα, τὴν ὑπὲρ τὰ νοούμενα, τὴν τοὺς ὅρους ὑπερβασῶν τῆς φύσεως, τὴν θεοῦ καὶ ἀνθρώπων μεσίτιδα, τί τὰ πολλὰ μηκύνω; τὴν ἀληθῶς ὑπὸ παρθεγίᾳ καὶ ἀγνότητι θεομήτορα. σὺ δέ μοι τὴν ἐγκάρδιον πίστιν ἐπιεικῶς διαβασανίσασα, δέξαι τὴν ἀπαρχὴν εὔμενῶς καὶ μὴ ἀπώσῃ μοι τὴν προσαγωγήν, μηδὲ ἀποτρέψῃς ἀπὸ τῆς παιδός σου τὸ πρόσωπόν σου, ἀλλὰ τῷ δεξιῷ τῆς ἀρχῆς πρόσθεις καὶ τὸ τοῦ πέρατος αἷσιν, τὰς τοῖς τοῦ παναγίου περιγραμμένας χαρίσμασι πνεύματος καὶ αὖτη, κατὰ τὸν Μωϋσέα, διεῖσα, παναμώμητε, πτέρυγας, καὶ τὴν καλὴν ταύτην μάνδραν οὕτω περιθριγκώσασα καὶ τῷ περιβόντι καὶ τίνα καταπίοι ζητοῦσι καὶ τοὺς ιεροὺς περιβόλους ὑπὸ λιμῷ τε καὶ δόλῳ περιοδεύοντι λέοντι, τὴν ἀνατεθεῖσαν ταύτην ἀγέλην τῇ σῇ, παρθένε καὶ μῆτερ, μεγαλειότητι συντηροῦσα καθάποτε ἀνεπιβούλευτον, καὶ τὸ θηλυ πρὸς ἀρετὴν ἀρρενοῦσα τῇ ἀδελφότητι, καὶ

τὴν παναθενῆ σοι δεξιὰν ὑπερέχουσα τοῦ καλοῦ τοῦδε ποιμνίου κατὰ τὴν διηγέ-
κειαν, ὡς μηδὲ μίαν καὶ πάλιν ἐν ταύταις Εὔαν εύρειν τὸν ἀρχαῖον πτερυιστήν
τε καὶ δράκοντα τῇ φιθυρίσαι ταύτης πρὸς ὃτα θανατηφόρα ασφόρισματα καὶ πρὸς
“Αἰδου κατάγοντα πέταυρον, ἀλλ’ ἄμα πάσας ὑπὸ τὴν σὴν χραταιοτάτην αὐλίζομένας
ἀντιληψιν τὸν ιερόν, καθ’ ἔτέραν ἐπιβολήν, μελισσῶνα τοῦτον περιβομβεῖν ἐμμε-
λέστατα, τὸν τῆς ἀρετῆς ἔργαζομένας καρπὸν ὑπὲρ μέλι γλυκάζοντα ἐν αὐλῇ ἀγίᾳ
θεοῦ προσκυνούσας ἀχράντως τῷ κρείττονι, θεῷ θυσίαν θυούσας αἰνέσεως τῆς
ἡμέρας ἐπτάκις ἐπὶ τὰ τῆς θείας δικαιοσύνης αἰγαύσης μαρτύρια, καὶ τὴν τε θείαν
μακαριότητα, τὴν τε σὴν ἀνυμνούσας μεγαλειότητα ἐπὶ τὰ τῆς ὑπερουσίου θεό-
τητος χρίματα ἐξεγειρομένας μετὰ τοῦ Δαβὶδ μεσονύκτιον ἐν ταῖς νυξὶν ἐπαιρούσας
δοῖας χεῖρας χωρὶς διαλογισμῶν εἰς τὰ ἅγια, ἐν ἐκκλησίαις τὸν θεὸν εὐλογούσας
κύριον ἐκ πηγῶν Ἱερατῆλ, τὸν χοῦν κενούσας, τὸν νοῦν πτερούσας, δουλευούσας
τῷ κυρίῳ, ζεούσας τῷ πνεύματι, ἀλλήλας κατανοούσας εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης
καὶ καλῶν ἔργων κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον. ἐν τούτοις δὴ μοι τὴν ποίμνην
ταύτην, ὡς κεχαριτωμένη τοῦ λόγου μῆτερ, καὶ τῶν ἀπάντων βασιλισσα, διατήρει
τε καὶ διάσωζε, ὡς ἐντεῦθεν κακίαν τε τούτων πᾶσαν καὶ ἀγνοιαν ἐξελαύνεσθαι
καὶ διὰ τῆς καθάρσεως ἀεὶ βαδίζειν ταύτας πρὸς καθαρότητα καὶ τὰς τούτων ἰκετη-
ρίας εἰς ὃτα κυρίου Σαβαὼθ ἀνατείνεσθαι τε καὶ εἰσοικίζεσθαι καὶ οὕτως ἡμῖν
ἐκεῖθεν ἐφήκειν ἀπὸν δ τι σωτήριον τῇ ιερατείᾳ, τῇ βασιλείᾳ, τῷ κατὰ Χριστὸν
πολιτεύματι, ὡς ἐντεῦθεν καὶ τὸν τὴν τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν διέποντα ἐν ἀκε-
ραιότητι εὐσεβείας διέπειν τε τὸ ὑπῆρχον καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ εὐστάθειαν
πραγματεύεσθαι, ἐν καλοῖς παγγενῆ συντηρούμενον καὶ βαρβάρους τροπούμενον,
ὅσοι τε δρατοὶ καὶ ὅσοι ἀδρατοὶ, ὅσοι τε τὰ νῶτα τούτῳ τηροῦσιν, ὅσοι κατὰ
στέργων τούτον πειρῶνται παίειν, ὅσοι τε ὑπερόριοι καὶ ὅσοι αὐθιγενεῖς τῇ ἐγκόλ-
πῳ τούτῳ δράκοντες, τὸ ἀπευκταῖόν τε καὶ ἀπώμοτον. τοιοῦτον δὴ σοι τὸν βασι-
λέα μετὰ τῶν ἐξ αὐτοῦ, τὸν τά τε ἄλλα καὶ περὶ τὴν ἀπαρχήν μοι ταύτην ὁμο-
γνώμονα καὶ συνέριθον εὐγνώμονα καὶ ὄμόδουλον. ὁ καλὸς οὗτος τῆς ποίμνης
εὐχόμενος ὅμιλος τῷ κατὰ Χριστὸν ἐπιμήκιστον περισώζεσθαι πολιτεύματι κατὰ
λόγον δήπου πάντας τῆς ἐπικουρίας δεῖται καὶ χραταιᾶς, ὡς εἰκός, ἀντιλήψεως
περὶ τὸ μέγα λίαν αἴτημα τοῦτο καὶ τῇ οὐκουμένῃ σωτήριον, τῆς ἀπούσης καὶ μηδὲ
τῆς θείας ῥωπῆς παρούσης οὐδὲν καλὸν σὺδενὶ τῶν ἀπάντων καθορθούν εὐπετές.
τοιαῦτά σοι τὰ παρ’ ἡμῶν, ὡς θεομῆτορ, ἀπάσης κτίσεως δέσποινα, ἐπὶ τε τοῖς
παρεληλυθόσιν εὐχαριστήρια, ἐπὶ τε τοῖς μέλλουσιν ἰκετήρια. καὶ γένοιτο δὴ ἡμῖν
κατὰ τε τόνδε τὸν βίον τὸν ταραχώδη καὶ πολυκύμονα ὑπὸ τὰς σὰς αὐλίζεσθαι
πτέρυγας, ὡς τὸν τε μὴ ὑπὸ ταύταις σκεπόμενον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὸ τοῦ κόσμου

μέσον ή τὸ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων κέντρον στρεφόμενον ἀμήχανον ή καὶ τελέως ἀδύνατον μὴ φλέγεσθαι ἐπ' ἀνθράκων βαδίζοντα ή ἐπ' ἀκανθῶν μὴ ἀμύττεσθαι ή ἐπὶ ξιφῶν μὴ αἰμάττεσθαι. κατά τε γοῦν τὸν παρόντα βίον τὸν πολυκίνητον καὶ φιλομετάβολον, οὕτω δή σε τὴν καλλονὴν Ἰστικῷ ὑπέρμαχον ἔγειν ἡμῖν ἐν πᾶσιν ἀπρόσμαχον γένοιτο, τὰς τῶν σφετέρων ἐλπίδων ἀγκύρας σῆλας τῆς σῆς χρηστότητος ἐξαρτήσασι, κατά τε ληξίν τὴν μέλλουσαν εὑρεῖν σε πάλιν προστατίδα περὶ τὸ φρίκτον τε καὶ μέγα τοῦ σίσυου καὶ βασιλέως κριτήριον, δ τε δὴ καὶ τοὺς λόγους τῶν ἐν τῇ καλῇ Ναζαρὲτ μεγάλων εὐαγγελίων τῆς ἐν σοὶ παναρρήτου τοῦ λόγου σαρκώσεως καὶ τῶν κατὰ τὴν ιερὰν Βηθλεὲμ, ἐν τῇ φάτνῃ σπαργάνων οἱ τῆς ἀρετῆς ἐργάται συνήσουσι τρανότερόν τε καὶ καθαρώτερον. ἀλλὰ τοιαύτα μὲν δὴ τῇ ὑπερλάμπρῳ καὶ θείᾳ κιβωτῷ σοι τοῦ ἀγιάσματος τὰ παρ' ἡμῶν εὐχαριστήριά τε καὶ ικετήρια, ἃ δὲ δὴ περὶ τε τῆς ιερᾶς τοι μάνδρας καὶ τῆς τῶν κατ' αὐτὴν ἡμῖν διατετύπωται καταστάσεως ταῦτα ἔστι.

Κεφ. α'. Περὶ τοῦ ἐλευθέρων καὶ αὐτοδέσποτον εἶναι τὴν τῆς Κεχαριτωμένης καὶ πανάγνου θεομήτορος μονῆν. Βούλομαι τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ συστᾶσαν τῆς Κεχαριτωμένης δεσποίνης μου θεοτόκου μονῆν, μέχρι μὲν ἂν ἐγὼ τῆς αὐτῆς ἐκτενεῖ πρεσβείᾳ καὶ χάριτι ἐν τῇ παρούσῃ διατηρῶμαι ζωὴν, καθ' ὃν μὲν αὐτὴ, θέλω τρόπον διοικεῖσθαι καὶ διεξάγεσθαι, μετὰ δὲ τὴν ἐμὴν ἀποβίωσιν (ἄνθρωπος γάρ οὖσα θανεῖν ἀπεκδέχομαι καὶ τὸ κοινὸν ἐπιγνῶναι χρέος τῆς φύσεως) ἐλευθέρων εἶναι καὶ αὐτοδέσποτον καὶ πάσης χειρὸς καὶ δεσποτείας ἀπεξενωμένην καὶ μηδενὶ τῶν ἀπάντων ἐπ' αὐτῇ προσεῖνα: ὅτιον δίκαιον η̄ προνόμιον, ἀλλὰ παντάπασιν οὖσαν ἐλευθέρων μένειν καθ' ἔκυτὴν καὶ ἐφ' ἑαυτῆς διοικεῖσθαι κατὰ τὰ παρ' ἐμοῦ ῥῆτῶς ἐνταῦθα διατυπωθῆσόμενα, μήτε βασιλικοῖς η̄ ἐκκλησιαστικοῖς η̄ προσωπικοῖς διεστήποτε ὑποτιθέμενην δικαιοίας, μήτε κατὰ δωρεὰν η̄ ἐπίδοσιν η̄ ἐφορίαν η̄ σίκυονομίαν η̄ ἐπιτήρησιν η̄ ἐτέρχν τινὰς πρόφασιν προσώπῳ οἴωδητιν η̄ μονῇ η̄ εὐαγγεῖ οἶκῳ η̄ τῷ ὁρφανοτροφείῳ η̄ ἐτέρῳ σεκρέτῳ η̄ ξενῶνι τινὶ ἀνατιθεμένην, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μόνης τῆς κεχαριτωμένης παρθενομήτορος, η̄ δὴ καὶ ἀνατέθειται, κεῖσθαι μέγουσαν ἐς ἀεὶ, καὶ παρὰ τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ἥγουμενευούσῃς ἐν αὐτῇ κυβερνᾶσθαι τε καὶ διεξάγεσθαι κατὰ τὰ παρόντα ἡμῶν διατάγματα· ὃ μὲν γάρ κράτιστός μου βασιλεὺς, κύρις Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός, ὃν δώρη κύριος ὁ Θεὸς μακροίων διεβιῶναι ζωὴν καὶ εἰς γῆρας ἐλᾶσαι βαθύν, τοιαύτην ἔξει τὴν ἐπὶ τῇ μονῇ ἐξουσίαν, διοίσαν δὴ καὶ ἐγώ. μετὰ δὲ τὴν τοῦ κρατίστου μου βασιλέως τῶν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν σὺ βούλομαι τὴν τῆς Κεχαριτωμένης μου θεοτόκου μονῆν ὑπὸ τινῶς τῶν ἀπάντων διοικεῖσθαι καὶ διεξάγεσθαι, ἐλευθέρων καὶ αὐτοδέσποτον ἐς ἀεὶ διαμένουσαν, καθὼς ἀγωτέρω λεπτομερέστερον